

AKTUALNOSTI

AKTUALNOSTI

PROMOCIJA KATEHETSKOG NIZA KNJIGA „POMAGALA“

Na poziv organizatora XV. katehetske zimske škole, a pod pokroviteljstvom Katehetskog salezijanskog centra, održana je u dvorani Dječjačkog sjemeništa na Šalati, 20. siječnja 1987. godine u 20 sati, promocija praktično-katehetskog niza knjiga „Pomagala“. Promocioni tim se sastojao od ravnatelja Katehetskog salezijanskog centra dr. Marka Pranjica, priređivača niza prof. mr. Pavla Crnjca, dramskog umjetnika prof. Željka Žužića, učenice muzičke škole Zvonimire Spahija i sestre Julijane Dijaković.

U svome govoru Pranjic se zahvalio organizatoru na pozivu da sudionicima ovog uglednog skupa predstavi jedan od najpopularnijih nizova ove izdavačke kuće riječima: „Budući da je sve veća potražnja za katehetskim pomagalima prigodne naravi, bilo s obzirom na liturgijsku godinu, bilo s obzirom na događanje u krugu župe, bilo s obzirom na promicanje pobožnosti prema Blaženoj Djevici Mariji, KSC pokreće biblioteku toga sadržaja da bi udovoljio potrebama naših pastoralnih djelatnika. Ona je logični nastavak dviju, od naših kateheta veoma prihvaćenih knjiga: **Svi za sve I** i **Svi za sve II** koje su već davno raspacane. Upravo zato što naši katehete trebaju takav materijal, osjetila se potreba za pokretanjem niza knjiga kojeg želimo promovirati ove večeri ovdje pred vama.“

Za promaknuće dotičnog niza pozvan je čovjek koji je prvi osjetio važnost takvog jednog sredstva za našu katehizaciju prof. mr. Pavao Crnjac, sadašnji direktor Salezijanske klasične gimnazije na Rijeci, a nekadašnji ravnatelj cjelokupne izdavačke djelatnosti KSC. U svom referatu on je rekao: „Čitajući pjesme pjesnika kršćanskog nadahnuća i baveći se nastavom književnosti, uvidio sam da ima pjesnika i pjesama u našoj književnosti koje zaslužuju da ih se javno recitira. Sam sam osjetio potrebu, a i drugi su mi sugerirali, da na-

činim zbirku pjesama koje su nadahnute otajstvom utjelovljenja i Kristova uskrsnuća. Tu su me vodile i neke spoznaje da postoji duhovna poezija, religiozna poezija i kršćanski nadahnuti poezija. Te tematske vrste poezije imaju sve odlike poezije, dakle estetske oblike: nadahnuće, bogatstvo pjesničkih slika, bogatstvo jezika, a uz to napose religiozne pjesme i kršćanski nadahnuti, izraz su vjere... Prije deset godina dao sam se na posao. U velikom i različitom stvaralaštvu poezije slijedio sam kriterij religioznosti i u okviru nje određene teme koje su vezane uz kršćanske sadržaje vjere: utjelovljenje, uskrsnuće, Bog, Isus Krist, Marija i sl. Zatim pitanja vezana uz duhovni poziv, sakramentalni, duhovni život i sl. A drugi kriterij je, jednakopravan tome, bio estetski: pitanje stvaralaštva, doživljenosti, nadahnuća, bogatstva pjesničkih slika, jezični izričaj, ekspresivnost i sl.

Vođen tim kriterijima pročitao sam oko 400 zbirki, što naših što stranih. Tako sam skupio oko 1300 pjesama od 320 različitih autora.“

Crnjac je te pjesme svrstao u tri sveska i to: **Poezija blagdanskom trenutku** sa svojih 338 pjesama od 70 domaćih i 48 stranih pjesnika; **Poezija zajedničkoj radosti**: 480 pjesama. U njoj je zastupljeno 121 domaći i 16 stranih autora i **Pjesme Mariji** oko 350 pjesama od četrdesetak autora.

Svaka je zbirka popraćena predgovorom, abecednim popisom pjesama, abecednim popisom pjesnika, kratkim bibliografskim podacima o pjesnicima, a napose treba istaći „Neke upute za recitiranje“ s obzirom na ono što je Crnjac rekao: „Recitiranje se razlikuje od običnog govora i od deklamiranja. Obični govor je monoton, slabe dikcije, istrzan, a deklamiranje smo prerasli kao zastarjeli način iznošenja poezije. Ono je opterećeno patetikom, afektiranjem i nepotrebnim gestama. Recitiranje je poseban način izražajnog čitanja pjesama, zapravo umjetnost govora koja glasno saopćava intimno doživljenu poruku pjesme koja je emotivno i misaono vrlo slojevita, a koju je pjesnik želio priopćiti. Važno je za recitatora da upozna pjesnika, njegovo djelo i neke zakone umjet-

nosti govora i recitiranja. Uz lijep i čist glas potrebna je i ljubav prema poeziji, poznavanje pjesnikova djela, poznavanje nekih osnovnih načela i tehničkih uputa za recitiranje i onda – vježba. Zapravo prije svakog javnog nastupa potrebne su najmanje tri vježbe, i to u prostoru gdje će se pjesma recitirati.”

Zanimljivo je i Crnjčevo razmišljanje o ulozi poezije s obzirom na stvaranje zajednice i produbljivanje zajedništva. On kaže: „U svim zgodama gdje se nalazi skup ljudi, napose kršćanska zajednica, poezija učvršćuje jedinstvo i povećava osjećaj pripadnosti zajednici i narodu. Ovdje izražajno čitanje, recitiranje i slušanje poezije stvara zajednicu. Pjesma je izraz darivanja i ona to darivanje povećava u liturgiji, razvija dimenziju poetičnosti koju u sebi krije liturgija. Poezija stvara blagdansko raspoloženje najviše radi toga što je ona osobni izraz koji iz čovjeka oslobađa najdublje životne osjećaje koje je pjesnik izazvao, a ti su obično prikriveni u našoj svakodnevnicu.”

Nakon ovog načelnog izlaganja o ulozi poezije u liturgiji, odnosno općenito u slavljinama župne zajednice, dramski umjetnik prof. Željko Žužić odrecitirao je dvadesetak pjesama iz gore spomenutog niza. Bile su podijeljene u tri ciklusa: božićni, uskrсни i ciklus posvećen majci. U svaki su ciklus sudionici uvedeni pjevanjem koje je izvodila Zvonimira Spahija uz klavirsku pratnju s. Julijane Dijaković.

Bila je ovo idealna prilika da se sudionicima Katehetske zimske škole na konkretan način pokaže što je pokretač dotičnog niza želio kad je našim pastoralnim djelatnicima odlučio staviti u ruke ovo katehetsko pomagalo. Veliki broj sudionika na promociji ovih knjiga i njihovo pažljivo praćenje izlaganja i konkretnog demonstriranja primjene „Pomagala” u katehezi, te njihova zainteresiranost da se osobno služe dotičnim katehetskim materijalom u promicanju kraljevstva Božjeg među ljudima, bili su najveća nagrada i priznanje i priređivaču i izdavaču „Pomagala”.